

Patiënt in het zonnetje: Happy Miracle (maart 2013)

Onlangs kwam er een kleine pup op het spreekuur. Het was een teefje, kruising Appenzeller, herder van 4 weken oud, ze was sloom, dronk niet meer en leek buikpijn te hebben. De pup was net enkele dagen daarvoor voor de tweede keer ontwormd. Ze had wel een dikke buik en we vonden een wormpje in de ontlasting nadat we haar een klyisma hadden gegeven. Zou er dan toch sprake zijn van een verstopping door wormen? Om de eventuele verstopping tegen te gaan hebben we haar gelaxeerd. Ze bleef bij ons in de opname zodat we haar goed in de gaten konden houden. 's Avonds ging ze mee naar Hoge Hexel. De buikpijn leek maar niet af te nemen. Om de zoveel minuten kreeg ze weer een aanval van hevige koliek.

De volgende morgen, nadat er helemaal geen ontlasting was gekomen, ze totaal niet meer wilde drinken, hebben we besloten om haar te opereren. Tijdens de operatie hoopten en dachten we een kluit darmen vol met wormen aan te treffen, maar wat we aantroffen was een blaas, die voor een deel vergroeid was met de navel, mogelijk het gevolg van een navelinfectie.

Dat veroorzaakte dus al die pijn. Voorzichtig prepareerden we de blaas los, sloten we de buik en werd de huid nauwkeurig gehecht. We dachten het probleem verholpen te hebben, maar de pup bleef veel buikpijn houden. Na overleg met de eigenaar werd besloten om haar toch maar in te laten slapen.

Toen ze weer helemaal onder narcose was, konden we het niet laten om opnieuw over te gaan tot een buikoperatie. Nu troffen we nog een merkwaardige bindweefsel streng aan, waren we die de eerste operatie vergeten door te nemen of hadden we hem gemist? In ieder geval kon deze streng nu eenvoudig door genomen worden. De buik werd weer gesloten en de pup kon weer wakker worden.

Nu was haar gedrag toch wel iets anders. Na een aantal keer sondevoeding te hebben gegeven en nog een nachtje in Hoge Hexel, leek het toch in een keer goed te gaan. Ze kermde niet meer van de pijn, maar piepte van heimwee. Ze mocht het weer thuis proberen en daar ging het wonderwel heel snel goed. Ze begon weer enthousiast bij haar moeder te drinken en na een poosje kwam er ook weer ontlasting. Hoera, we hebben ons voornemen om haar in te laten slapen net op tijd terug gedraaid. Een paar dagen geleden heeft ze de pup enting gehad, net zoals haar broertjes en zusjes. Haar buikje was nog erg kaal maar verder was er weinig verschil met haar broertjes en zusjes. Ze heet inmiddels (tijdelijk) Happy Miracle en hopelijk gaat ze een heerlijk leven tegemoet.

